

Személyesen leadva

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

(a Kiskunfélegyházi Járásbíróság útján)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/1060-0/2017

Érkezett: 2017 MÁJ 02.

Ért.: 2017 APR 21

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Beszám:

Kezelőiroda:

Beszám:

Meil:

meghat

Melléklet:

Beszám: 9 db

db

2.3.267/2013

Dean

(szül., anyja neve:

pótmagánvádló képviselőjeként eljárva

(szül.:, anyja neve: 1) IT

.....), szám alatti olasz

..... Kft. /6 hrsz./

ügyvezetője, kézbesítési megbízott:

.....) ellen lopás büntette miatt folyamlatban volt eljárásban a Kecskeméti Törvényszék által 2. Bf. 9/2016/8. számú - a Kiskunfélegyházi Járásbíróság által 2. B. 267/2013/27. szám alatt meghozott végzést megváltoztató - ítéletével szemben előterjesztett felülvizsgálati eljárásban a Kúria által meghozott Bfv. III. 169/2017/2. számú végzésével szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő, melyben kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett felülvizsgálati eljárásban meghozott végzést Magyarország Alaptörvényének (továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikkének (2) bekezdés d) pontjában, illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-ában foglaltak alapján vizsgálja felül, az Abtv. 43. § (1) bekezdésében foglaltak alapján állapítsa meg annak alaptörvényellenességét és semmisítse meg azt.

Az alkotmányjogi panasszal érintett végzést a Kúria 2017. február 2-án hozta és 2017. február 20-án került kézbesítésre pótmagánvádló jogi képviselője részére. Ezen felülvizsgálati eljárásban meghozott végzés jogerős határozat, ezzel szemben perújítást pótmagánvádló nem kezdeményezett és a jelen beadvány alapján kezdeményezett alkotmányjogi panaszon túlmenően sem vett pótmagánvádló igénybe más jogorvoslati eljárást. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján nyitva álló határidő utolsó napja: 2017. április 21.

Álláspontom szerint az alkotmányjogi panasszal érintett felülvizsgálati indítványt elutasító végzés sérti Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, a XXV. cikkben, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben, a 28. cikkben, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1)-(2) és (4) bekezdéseiben foglaltakat.

Az I. fokon eljáró Kiskunfélegyházi Járásbíróság arra tekintettel szüntette meg a pótmagánvádló által 2013. december 11-én kezdeményezett alapeljárást, hogy a tulajdonjog keletkezésének dátumát tévesen állapította meg, ezért nem tekintette a pótmagánvádlót pótmagánvád előterjesztésére jogosultnak (vádlói legitimáció, illetve törvényes vád hiánya).

A II. fokú ítélet meghozatala során a II. fokon eljáró Kecskeméti Törvényszék pedig megállapította ugyan, hogy a tulajdonszerzés időpontjára tekintettel a törvényes vád előterjesztésére jogosult volt pótmagánvádló (vagyis vádlói legitimációval rendelkezett), viszont a vádlott által irányított Társaság által learatott árpát nem tekintette a vádlott szempontjából idegen dolognak tekintettel arra, hogy a területet a vádlott által irányított Társaság 2010. óta haszonbérleti szerződés alapján művelte és mindezekre figyelemmel a vádlottat felmentette, mivel a vádlott által elkövetett cselekmény nem bűncselekmény.

A tiszaaalpári [REDACTED] hrsz. alatti ingatlan tulajdonjogát pótmagánvádló a Kiskunfélegyházi Járásbíróság 2013. február 16-án meghozott 3. P. 20.238/2011/30. sorszámú ítélete alapján szerezte meg és 2013. március elején birtokba is vette. A hivatkozott ítélet egyébként mind a vádlott által irányított [REDACTED] földhasználatát (földhasználatot biztosító haszonbérleti szerződést) és vádlott olasz állampolgár akkori feleségének [REDACTED] a tulajdonszerzését (tulajdonjog átruházására irányuló adásvételi szerződést) törvénytelennek és éppen ezért semmisnek is nyilvánította a joghatás kiváltására irányuló szerződések megkötésének dátumára visszamenőle [REDACTED] álllyal. Ennek alapján mind a tulajdonjog bejegyzését, mind a [REDACTED] Kft. földhasználati jogát törölte az ingatlan-nyilvántartásból és kötelezte a vádlott által irányított [REDACTED] Kft-t a tiszaaalpári [REDACTED] hrsz. alatti ingatlan pótmagánvádló részére történő birtokba adásra.

Vádlott tehát teljes mértékben tisztában volt azzal, hogy az általa irányított gazdasági társaságnak semmilyen jogosultsága nincs a terület használata vonatkozásában. Vádlott tisztában volt azzal is, hogy pótmagánvádlóval elszámolási viszonya keletkezett (erre a következtetésre jutott a felülvizsgálati indítvánnyal támadott ítélet 4. oldalának lapalján az eljáró II. fokú bíróság is) - már csak azért is mert ezzel kapcsolatban levelezés is volt a felek között. Természetesen a pótmagánvádló álláspontja szerint az elszámolás más irányból állt fenn a felek között.

Nem a vádlottnak kellett volna a jogtalan használatért haszonbérleti díjat fizetnie pótmagánvádló részére (hiszen a haszonbérleti szerződés semmisnek és éppen ezért létre sem jöttnek tekintendő), hanem az elvégzett munkafolyamatok és vetőmag ellenértékét kellett volna pótmagánvádlónak rendeznie a vádlott által képviselt Társaság felé.

Pótmagánvádló álláspontja szerint tehát az I. fokon eljáró bíróság ott hibázott, hogy a tulajdonszerzés időpontját tévesen meghatározva nem is tekintette az előterjesztett pót-magánindítványt törvényes vádnak, a II. fokon eljáró bíróság pedig ott hibázott, hogy a tulajdonszerzés időpontját törvényes módon figyelembe véve a már hivatkozott polgári ítélettel semmissé nyilvánított haszonbérleti szerződés alapján törvénysértő módon nem tekintette vádlott szempontjából idegen dolognak a területen lévő árpatermést és így a törvényi tényállási elemek közül az egyik meghatározó elem (idegen dolog) hiánya miatt a vádlottat bűncselekmény hiányában jogszabálysértő módon mentette fel.

Pótmagánvádló már a II. fokú ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmében jelezte, hogy a felülvizsgálati kérelmet a pótmagánvád benyújtásának napján hatályos Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja, továbbá a 417. § (1) bekezdés I./b) pontja alapján nyújtja be.

Ez utóbbi rendelkezést a 2013. évi CLXXXVI. törvény 61. §-a módosította, mely rendelkezés ugyanezen jogszabály 120. § (2) bekezdése szerint 2014. január 1-jén lépett hatályba. Ennek megfelelően az eljárás megindításkori törvényi rendelkezések alapján felülvizsgálati eljárás volt kezdeményezhető pótmagánvádló részéről a terhelt terhére.

A pótmagánvádló által megállapítani kért alaptörvény-, illetve alapjog-sértést az alábbiakra alapozza:

Pótmagánvádló álláspontja szerint a jogállamiság elve sérül akkor, amikor az eljárás kezdeményezésekor hatályban lévő jogszabály utólagos megváltoztatása kapcsán esik el egy olyan jogosultságtól, ami az eljárás megindításakor még korlátozás-mentesen megillette. A Kúria indokolatlan elutasítása korlátozta pótmagánvádlót abban, hogy az őt megillető jogosultsággal élve (Alaptörvény XXV. cikkében foglaltak szerint) felülvizsgálati indítványt terjeszthessen elő.

Tekintettel arra, hogy az eljárási törvény, illetve annak módosítása nem tartalmaz egyértelmű rendelkezést a változásokkal érintett folyamatban lévő ügyek tekintetében, ezért jogbiztonság elvére alapozva levonható az a következtetés, hogy a folyamatban lévő eljárások tekintetében (mivel az eljárások megindításkori jogszabályi állapot alapján kezdeményezték az érintettek az eljárásokat) az eljárás kezdeményezéskori jogorvoslati lehetőségekkel élhet az érintett eljárási jogalany az eljárás későbbi szakaszában függetlenül attól, hogy jogszabályi változás miatt időközben a jogorvoslatok igénybevételére vonatkozó lehetőség már esetleg szűkült. A Kúriai mellőzés sértene a jogalkotásról szóló rendelkezéseket abból a szempontból is, ha a jogszabály-értelmezése eredményeként elvonna egy meglévő jogot úgy, hogy az nem illeszkedik a jogrendszer egésze körében általánosan elfogadott elvekhez. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasszal támadott kúriai végzés sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt jogállamiságot és jogbiztonságot megalapozó rendelkezéseket.

Az Alaptörvény 28. cikke rögzíti, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az értelmezés keretét pedig akként határozza meg, hogy annak igazodnia kell a józan észhez és közjó, az erkölcs és gazdasági célok által meghatározott keretek közé. Pótmagánvádlónak azaz álláspontja, hogy az eljárás megindításkori jogi környezetből fakadó lehetőségeit az eljárás befejezéséig gyakorolni kívánja. Ebben az esetben ugyanis nem arról van szó, hogy valamely bűncselekmény enyhébb megítélés alá kerül, vagy enyhébb szankció alkalmazására teremődik lehetőség. Jelen esetben a terhelt által elkövetett bűncselekmény megállapításához és felelősségre vonásához fűződő jogosultság kerül elvonásra úgy, hogy az eljárás megindításakor még ez a jogosultság rendelkezésre állt, majd pedig jogszabályi változás miatt az igénybevétel lehetősége korlátozódik. Pótmagánvádló álláspontja szerint az alkotmányjogi panasszal támadott határozat figyelmen kívül hagyja az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseit, amikor a Kúria ellehetetleníti a II. fokú ítélet felülvizsgálhatóságát az időközbeni jogszabályi változásra hivatkozással.

Mindenképpen figyelemre méltó az is, hogy a Kúria figyelmen kívül hagyja „a pótmagánvád benyújtásának napján hatályos Be.” jelölést.

Úgy gondolom, hogy a Kúria szerepéből fakadóan nem mehet el egy ilyen megjegyzés mellett anélkül, hogy érdemben ne reagálna rá. Pótmagánvádló álláspontja szerint a Kúria jogegységesítő, jogértelmező tevékenysége mindenképpen szükségessé teszi az ilyen hivatkozásokkal kapcsolatos álláspontjának tisztázását.

Mindezek alapján tehát pótmagánvádló álláspontja szerint az alkotmányjogi panasszal támadott végzés törvényt sértő, ezért kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett felülvizsgálati végzést Magyarország Alaptörvényének (továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikkének (2) bekezdés d) pontjában, illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-ában foglaltak alapján vizsgálja felül, az Abtv. 43. § (1) bekezdésében foglaltak alapján állapítsa meg annak alaptörvényellenességét és semmisítse meg azt.

Az Abtv. 54. § (1) bekezdése alapján a jelen beadvány alapján kezdeményezett eljárás illetékmentes.

A jelen panaszban szereplő személyes (és céges) adatok nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá, viszont anonimizált formában az ügygel kapcsolatos bármely irat nyilvánosságra hozható.

Melléklet: - ügyvédi meghatalmazás.

Kecskemét, 2017. április 20.

Tisztelettel:

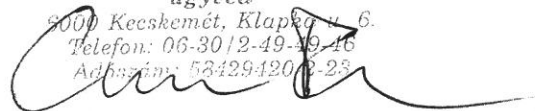
DR. CSERNUS TIBOR

ügyvéd

8000 Kecskemét, Klapka u. 6.

Telefon: 06-30/2-49-49-46

Adószám: 53429420/2-23

dr. Csernus Tibor
ügyvéd